

01220132

قبول در بخش پوستر

بررسی عفونتهای مرتبط با مراقبتهای بهداشتی در مجتمع آموزشی درمانی کوثر سمنان

سکینه صیادجو*¹، افسانه نیکفر*²

*1-عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان

2-واحد توسعه تحقیقات بالینی کوثر، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

زمینه و هدف: عفونتهای ناشی از ارائه مراقبتهای بهداشتی و درمانی روز به روز اهمیت زیادیتری یافته و همچنان در مراکز درمانی به عنوان مشکل اساسی و یکی از شایعترین عوارض طبی محسوب میگردد. امروزه کنترل عفونت جایگاه مهمی را در اپیدمیولوژی health care دارد. وظیفه اولیه یک برنامه کنترل عفونت کاهش ریسک عفونتهای بیمارستانی است که میتواند منجر به حفاظت بیماران، پرسنل بهداشتی، دانشجویان و ملاقات کنندگان در مقابل عفونت شود. عفونتهای بیمارستانی حداقل در ۵٪ بیماران بستری شده در بیمارستان اتفاق میافتد و عامل حدود ۸۸۰۰۰ مورد مرگ و میر در سال میباشد. با رعایت نکات مهم و پیشگیری می توان از مرگ و میر، اتلاف هزینه ها و اقامت طولانی در بیماران کاست. هدف مطالعه حاضر بررسی عفونتهای مرتبط با مراقبتهای بهداشتی در مجتمع آموزشی درمانی کوثر سمنان میباشد.

مواد و روشها: در این مطالعه توصیفی - مقطعی کلیه بیمارانی که با تشخیص عفونت بیمارستانی توسط پرستار کنترل عفونت بیمارستان کوثر سمنان از فروردین سال ۱۴۰۰ الی شهریور ماه ۱۴۰۱ وارد سامانه مراقبت عفونتهای بیمارستانی گردیده بود توسط نرم افزار INIS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافتن عفونت بیمارستانی بر اساس نتایج کشت آزمایشگاهی و فعالیت کمیته کنترل عفونتهای بیمارستانی انجام گردید.

یافته ها: طی یک سال از ۲۹۶۳۳ نفر تعداد بستری، ۹۲۶ نفر (۲/۸۸ درصد) مبتلا به عفونت بیمارستانی در سامانه ثبت گردیده، میزان بروز کلی عفونت در بیمارستان (۲/۴۸٪) بوده است که بیشترین شیوع مربوط به جنس مذکر (۵۷/۴۳٪) و گروه سنی بالای ۶۵ سال (۵۸/۱۶٪) و سپس ۶۴-۴۵ سال (۲۱/۵٪) بودند. شایعترین نوع عفونت بیمارستانی پنومونی ناشی از ونتیلاتور (VAP) (۴۹/۹٪) و بعد از آن عفونت ادراری (۱۶/۶٪) میباشد. سپس سپتسمی و عفونت زخم جراحی بودند. از نظر نوع میکروارگانیسم بالاترین میزان مربوط به کلبسیلا (۴۶/۷٪) و اشرشیا کلی (۲۰/۳٪) و سودوموناس (۸/۴٪) و سایر موارد همچون آنتروکوک، آسینتو باکتر، سیترو باکتر، استاف اپیدرمیس، استاف ساپروفیت و استاف اورئوس بوده و بیشترین میزان عفونت بیمارستانی در بخش ICU شناسایی شد. به ترتیب در بخش های ICU داخلی (۲۳/۵٪)، ICU جراحی (۱۱/۵٪) و CCU (۶/۵٪) بودند.

بحث و نتیجه گیری: هر چند یافته های مطالعه حاضر در نوع عفونت بیمارستانی، نوع میکروارگانیسم و نوع بخش با مطالعات مشابه همخوانی دارد ولی میزان شیوع عفونت بیمارستانی (۲/۸۸ درصد) خیلی کمتر از حد مورد انتظار گزارش شده است که علت اصلی آن عدم تشخیص و گزارش دهی موارد واقعی عفونت بیمارستانی می باشد. جهت کنترل و پیشگیری از عفونتهای ناشی از ارائه مراقبتهای بهداشتی و درمانی، آموزش نظام مراقبت عفونتهای بیمارستانی و ارتقای نظام شناسایی و گزارش دهی موارد عفونتهای بیمارستانی توصیه میشود.

کلمات کلیدی: عفونت مرتبط با مراقبتهای بهداشتی، نظام مراقبت عفونتهای بیمارستانی، میکروارگانیسم